

חוק הגנה על עובדים בשעת חירום (תיקון – הוראת שעה), התשס"ז-2007*

תיקון סעיף 2

1. בחוק הגנה על עובדים בשעת חירום, התשס"ז-2006' (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 2, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג1) (1) בתקופה הקובעת ובתקופות ההארכה, לא יפטר מעביד עובד בשל היעדרות מהעבודה או אי-ביצוע העבודה בהתאם להוראות ההסכם בדבר תשלום שכר באזור הכרזה, מחמת מצב ביטחוני כמשמעותו בהסכם האמור ששרר במקום מגוריו או במקום עבודתו של העובד, ובלבד שמקום העבודה או מקום המגורים, לפי הענין, מצויים באזור הכרזה; בפסקה זו –

"אזור הכרזה", "הסכם בדבר תשלום שכר באזור הכרזה" ו"התקופה הקובעת" – כהגדרתם בסעיף 18א;

"תקופות הארכה" – כמשמעותן בסעיף 18ה.

(2) הוראות סעיפים 4, 7 ו-8 לא יחולו לענין פסקה (1).

הוספת פרק ב'

2. לפני כותרת פרק ג' לחוק העיקרי יבוא:

"פרק ב'1: תשלום שכר לעובדים באזור הכרזה – הוראת שעה"

הגדרות 18א. בפרק זה –

"אזור הכרזה" – כהגדרתו לפי חוק מסרכוש וקרן פיצויים, התשכ"א –

1961², לגבי התקופה שמיום כ"ח באייר התשס"ז (16 במאי 2007) עד יום י"ז באלול התשס"ז (31 באוגוסט 2007);

"הסכם קיבוצי" – הסכם קיבוצי כללי או מיוחד כמשמעותם בחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957³;

"הסכם בדבר תשלום שכר באזור הכרזה" – הסכם קיבוצי שנחתם ביום כ"ח בסיון התשס"ז (14 ביוני 2007) בין מדינת ישראל לבין לשכת התיאום של הארגונים הכלכליים לבין הסתדרות העובדים הכללית החדשה, שענינו תשלום שכר לעובדים באזור הכרזה, שנעדרו מעבודתם או שלא ביצעו אותה;

"התקופה הקובעת" – התקופה שמיום כ"ח באייר התשס"ז (16 במאי 2007) עד יום י"ד בסיון התשס"ז (31 במאי 2007);

"עובד" – למעט מי שחל עליו ההסכם בדבר תשלום שכר באזור הכרזה.

חובת תשלום שכר

18ב. (א) עובד שבמהלך התקופה הקובעת נעדר מהעבודה או לא ביצע את העבודה, בימים שבהם היו מקום עבודתו או מקום מגוריו באזור הכרזה, ישלם לו מעבידו במועד לתשלום שכר העבודה שנקבע בהסכם בדבר תשלום שכר באזור הכרזה, שכר בעד תקופת ההיעדרות או אי-ביצוע העבודה כאמור, בהתאם להוראות ההסכם האמור; לענין זה, "היעדרות מעבודה או

* התקבל בכנסת ביום ג' בתמוז התשס"ז (19 ביוני 2007); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעת חוק הממשלה – 306, מיום כ"ה בסיון התשס"ז (11 ביוני 2007), עמ' 660.

¹ ס"ח התשס"ז, עמ' 396.

² ס"ח התשכ"א, עמ' 100.

³ ס"ח התשי"ז, עמ' 63.

אי־ביצוע עבודה" – בהתאם להוראות ההסכם בדבר תשלום שכר באזור הכרזה.

(ב) חל על עובד הסכם קיבוצי שהסדרות העובדים הכללית החדשה אינה צד לו ואשר מסדיר, בין השאר, תשלום שכר בעד תקופת היעדרות או אי־ביצוע עבודה באזור הכרזה, בתקופה הקובעת, כולה או חלקה, יחולו לגבי העובד הוראות ההסכם הקיבוצי האמור, במקום הוראות סעיף קטן (א), ואולם כל עוד לא נחתם הסכם קיבוצי כאמור יחולו על אותו עובד הוראות סעיף קטן (א).

(ג) דין שכר המשתלם לפי הוראות ההסכם בדבר תשלום שכר באזור הכרזה, או לפי הוראות סעיפים קטנים (א) או (ב), כדין שכר עבודה לכל דבר וענין.

שמירת דינים 18ג. אין בהוראות פרק זה כדי לגרוע מהוראות חוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985⁴, לענין אישור שר האוצר בדבר שינויים בשכר או מתן הטבות כספיות אחרות הקשורות בעבודה מעבר למה שהוסכם או הונהג לגבי כלל עובדי המדינה, או מהסמכויות הנתונות לשר האוצר לפי החוק האמור.

עדיפות 18ד. הוראות פרק זה יחולו על אף האמור בכל דין.

תקופות הארכה 18ה. שר התעשייה המסחר והתעסוקה, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדה משותפת לוועדת הכספים ולוועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי, בצו, להאריך את התקופה הקובעת בתקופות נוספות שלא יעלו בסך הכל על 90 ימים ושלא יימשכו לאחר יום י"ז באלול התשס"ז (31 באוגוסט 2007) (בסעיף זה – תקופות ההארכה), ובלבד שנכרת הסכם קיבוצי המאריך את תוקפו של ההסכם בדבר תשלום שכר באזור הכרזה או נכרת הסכם קיבוצי אחר שענינו תשלום שכר לעובדים שנעדרו מעבודתם או שלא ביצעו אותה, בתקופות ההארכה; ואולם לענין תקופות ההארכה, יקראו את ההגדרה "הסכם בדבר תשלום שכר באזור הכרזה" שבסעיף 18א כאילו במקום האמור בה נאמר "הסכם קיבוצי שחל בתקופות ההארכה שאישר לענין זה שר התעשייה המסחר והתעסוקה, בהסכמת שר האוצר, וענינו תשלום שכר לעובדים שנעדרו מעבודתם או שלא ביצעו אותה בתקופה האמורה".

תחולה 18ו. הוראות פרק זה לא יחולו על מי שנקרא לשירות עבודה לפי חוק שירות עבודה בשעת חירום, התשכ"ז-1967⁵.

ביצוע ותקנות 18ז. שר התעשייה המסחר והתעסוקה ושר האוצר ממונים על ביצוע פרק זה והם רשאים, באישור ועדה משותפת לוועדת הכספים של הכנסת ולוועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת להתקין תקנות לביצועו.

⁴ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

⁵ ס"ח התשכ"ז, עמ' 86.

3. (א) תחילתו של חוק זה ביום כ"ח באייר התשס"ז (16 במאי 2007).
 (ב) הוראות סעיף 2(ג) לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 1 לחוק זה, יעמדו בתוקפן עד יום י"ז באלול התשס"ז (31 באוגוסט 2007).

אהוד אולמרט שר האוצר	אליהו ישי שר התעשייה המסחר והתעסוקה	אהוד אולמרט ראש הממשלה
דליה איציק יושבת ראש הכנסת		דליה איציק ממלאת מקום נשיא המדינה

חוק הגנת הפרטיות (תיקון מס' 9), התשס"ז–2007*

1. תיקון סעיף 2 בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א–1981 (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 2, בפסקה (5), בסופה יבוא "לענין זה, "כתב" – לרבות מסר אלקטרוני כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרונית, התשס"א–2001".
2. תיקון סעיף 3 בסעיף 3 לחוק העיקרי –
- (1) בהגדרה "אדם", במקום "14" יבוא "14, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24";
- (2) בהגדרה "הסכמה", לפני "במפורש" יבוא "הסכמה מדעת".
3. תיקון סעיף 15 בסעיף 15 לחוק העיקרי –
- (1) בכותרת השוליים, במקום "ערעור" יבוא "תובענה";
- (2) במקום "לערער לפני בית משפט השלום" יבוא "להגיש תובענה לבית המשפט".
4. תיקון סעיף 117 בסעיף 117(ו) לחוק העיקרי, במקום "לילדו או להורהו" יבוא "לילדו, להורהו או לאחיו".
5. תיקון סעיף 20 בסעיף 20(ג) לחוק העיקרי, במקום "18(ד2)" יבוא "18(ב2) או (ד)" ובסופו יבוא "ואולם חזקה כאמור לא תחול אם הפגיעה נעשתה בנסיבות שבהן הנאשם או הנתבע פעל בהתאם לחובה חוקית המוטלת עליו".
6. תיקון סעיף 29 בסעיף 29(א) לחוק העיקרי, ברישה, במקום "בשל פגיעה בפרטיות, לצוות –" יבוא "בשל הפרה של הוראה מהוראות חוק זה, לצוות כמפורט להלן, לפי הענין".
7. הוספת סעיף 29 אחר סעיף 29 לחוק העיקרי יבוא:
- 29א. (א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיף 5, רשאי בית המשפט לחייבו לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, בלא הוכחת נזק; חיוב בפיצוי לפי סעיף קטן זה הוא כפסק דין של אותו בית משפט שניתן בתובענה אזרחית של הזכאי נגד החייב בו.

* התקבל בכנסת ביום ג' בתמוז התשס"ז (19 ביוני 2007); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 230, מיום כ' בכסלו התשס"ו (21 בדצמבר 2005), עמ' 230.

¹ ס"ח התשמ"א, עמ' 128; התשס"ו, עמ' 54.

² ס"ח התשס"א, עמ' 210.